

הגאולה

סידרת מסרים מאת מוישליה
המשך הסידרה, פרקים 17 – 24

מוישליה בשיחה עם משפחתו, המשך סידרה 2
ירושלים, כסלו – שבט תשע"ד
כל המסרים תורגמו מאנגלית

פרק 17 – מי לה' אלי !!!

פרק 18 – המציאות האמיתית היחידה

פרק 19 – שנאתו היוקדת של עשיו ליעקב

פרק 20 – אף אחד לא יכול לשעבד אותנו

פרק 21 – הסתכלתי אל מחוץ לחלון...

פרק 22 – על סף הגאולה השלימה

פרק 23 – ככל שתתעוררו מהר יותר ...

פרק 24 – המרגדיות נשלחו מן השמים

חלק 17: מי לה' אלי!!! ט"ו כסלו תשע"ד

בחודש הקרוב אנו נבין עד כמה נחוצה הקריאה הזאת עבורנו: 'מי לה' אלי!!!' [שמות ל"ב כ"ו. דברים ל"ג ט']. חסר לנו רק את האיש שיאמר זאת. בשנים עברו, כאשר היוונים ימ"ש ניסו להרוס את הדת שלנו, את האידישקייט – המצב כל כך התדרדר עד אשר מתתיהו כהן-גדול לא יכול היה יותר לסבול זאת. אפילו שהיו עמו רק מתי-מעט עוזרים שהתנדבו לפעול עמו [רש"י פר' וזאת הברכה שם] – הוא קרא: 'מי לה' אלי!'. וכעת שוב, אנחנו נתונים תחת שלטונם של הרשעים, של היוונים, האדומים. בכל העולם הם שולטים [איוב ט' כ"ד: ארץ נתנה ביד רשע], וגם כאן בארץ-ישראל הם שולטים. אבל אנחנו לא כל כך שמים לב לזה. לא החרדים ולא החילונים. אנחנו מאפשרים לזה לחלוף לידינו בלי לקלוט בכלל שאנחנו במצב סכנה איום ונורא [ר' ישעיה כ"ט י'].

הציונים הראשונים, יצרו את מדינת ישראל, עיצבו אותה, בנו אותה והפעילו אותה עם רשות מה, כמוכן [רבונו גרושם מאור הגולה, תמיד לב.]. מדינת ישראל נבנתה כמלחמה ישירה נגד הקדוש ברוך הוא [ישעיה ס"ה ג': העם המכעיס אותי על פני תמיד]. לא נגד הערבים. נגד הקב"ה! המייסדים של מה שמכונה "מדינת-ישראל" היו "ערב-רב" שרצו להוכיח שהם יכולים, חס ושלום, להיות יותר חזקים מהקב"ה [ר' מלבי"ם חבקוק ב' ד']. זה דומה ממש לדור הפלגה, אלו שבנו את מגדל-בבל כמלחמה ישירה נגד הקב"ה [ראשו בשמים, סנהדרין ק"ט]. היתה להם את המחשבה הפרועה שכאילו יש להם יכולת לנצח נגד הקב"ה, ומה שאנחנו רואים עכשיו זה בסך-הכל המשך מזור של הרעיונות המטורפים הללו [יהזקאל ל"ה י' ע"ש רש"י, נחום א' י"א, ע"ש].

האנשים שמאחורי הרעיון השיקרי הזה מפורזים בכל העולם [וימשם הפיצם ה' על פני כל הארץ. נח פי"א]. לאחר מאות שנים של תיכנון ומזימה – כעת מהדקים הם את הלולאה, את החבל, מסביב כל עמי העולם [אל תתן ה' מאוני רשע, תהלים ק"מ, מגילה ו. ע"ש. חבקוק א' ט"ו] כמו גם מסביב העם היהודי.

אבל הרשעים האלו מעוניינים דוקא ליצור דת עולמית חדשה, דת חדשה שתקיף את כל העולם. והדת הזאת תהיה קוקטייל-'מישמאש' של דברים, אך בסופו של דבר זה יהיה כמו היוונים: עבודה זרה [כמעשה תנה ו' בניה, וכן ביוסיפון]. הציונים שבנו את המקום הזה, את המדינת-ישראל הזו, חפצו להיות כמו כל הארצות האחרות בעולם [ככל הגוים בית ישראל, יהזקאל כ', ע"ש]. הם רצו להיות חלק מהאימפריה הרומאית [יהזקאל פרק כ"ג]. וכעת אחרי כל השנים האלו – הם הגשימו את מטרתם הגדולה! כעת הם בהחלט חלק של האימפריה הרומאית! [הושע ב' ז']

וההוכחה ל'תבשיל' הזה – זו העובדה שמדינת ישראל, ללא כל בעיה, מעבירה לרשות הכנסיה הקתולית את השליטה על קבר אדוננו דוד המלך, אביו של משיח צדקנו [מזמור פ"ט ועוד. ברכות ההפסדה. חלק צ"ח:] זהו אקט בלתי יאומן של מלחמה גלויה וברורה נגד הקדוש ברוך הוא. אבל זה לא רק זה. זה גם כל החוקים שהועברו לאחורונה בארץ ישראל. הם כולם עוצבו בכדי "לדלל" את האידישקייט שלנו [אשר קרף – ציננך], או לסלק את זה בכלל מאיתנו [למעבדך מחוקי רצונך]. בין אם זה מדובר בבית-מילה, או כל מנהג ודין בעל מסורת יהודית [פי דבר ה' ב'וה, את מצותו הפר'. פר' שלח י"ד]. יש להם את עזות הפנים, את החוצפה לחדור אל תוך המנהגים שלנו ביד רמה ולנסות להוציא אותם אל מחוץ לחוק. ואנחנו יודעים שהם אלו שעומדים מאחורי ארגון 'נשות הכותל' ומזמור ע"ד. הם גם אלו שעומדים מאחורי כל הפעילויות הלוחמניות נגד האידישקייט. [ערו ערו עד היסוד בה, מזמור קל"ו].

הצבא הישראלי מלא גויים שבקלות יכולים להיות גייס חמישי. חיי היומיום שלנו מלאים ברעיונות שלקוחים מדרכי הגויים [ירמיהו ס"ו פ"ג].

הישראלים מסתכלים על צה"ל כ'מצילה של המדינה' [שקך הסוס לתשועה. תהלים ל"ג]. השקפה זו היא מלחמה כנגד הקדוש ברוך הוא [ר' הדח"א עמ' ט"ו]. ההיפך: מצד אחד, צה"ל הוא מתואר כשומר-המדינה [אינן חרובי קתא, ילקו"ש ירמיהו ט' רפ"ב], ומאידך גיסא, אם אנחנו מסתכלים על כל המלחמות מאז שהמדינה קמה, הן נוצחו רק על ידי ניסים שצה"ל אינו יכול בכלל לחולל [וימלחמות אני עשיתי, ע"ו ג.].

לכן, אני מוכרח לומר לכם כעת, שאנחנו נכנסים לעידן חדש שהוא יהיה הרבה יותר קשה ומפחיד. אנחנו, היהודים, איפשרנו ליוונים, להלניסטים, לקחת מאיתנו את היהדות, ונתרנו לבד. ה' לקח מאיתנו את הרבנים הגדולים ביותר, את החשובים שבגדולי הדור, ונתרנו עם רק מעט צדיקים [ירמיהו ב' ל': אכלה חרבכם נביאיכם פאריה משחית]. בכל אופן זה אינו מספיק בכדי לאפשר לעם-ישראל לצאת מן הבלאגן הזה [בראשית י"ט]. אנחנו יתומים [ר' פרק 12 בסידרה זו], אבל עכשיו אנחנו אפילו עוד יותר יתומים, מפני שה' כעת מסלק מאיתנו גם את הצדיקים הגדולים שלנו מימי קדם [פולחו דמיכין, מתפ' פתח אליהו, הק' תיקוה"ז]. אם התכנית לקחת מעם ישראל את קבר דוד המלך תצלחה, חלילה – וזה נראה שגם מקומות-קדושים נוספים אחרים עומדים להימסר לגויים, הרי שאנחנו נהיה בחושך מוחלט, בהעדר מוחלט של הדרכה בעולם מבולבל זה [זכות אבות. ע"י בענין זה שבת נה. ושם ל. וע"י פס"ר פכ"ו].

אני צעיר מעט בכדי לזכור, אך כאשר הכותל הושב לידיים היהודיות ב-1967, הבכיות של כל יהודי אמיתי היו קורעות לב. הידיעה שכעת יש לעם ישראל מקום שהוא יכול לבוא ולבכות ולשפוך את הלב לקדוש ברוך הוא ולהרגיש את נוכחותו [שפכי כמים לביך נוכח פני ה'. איכה ב'] – חוללה התרוממות רוח, התרגשות ענקית עבור כל היהודים בכל מקום. אבל כעת הכל השתנה. השינויים שבוצעו בכותל ובסביבותיו מעבירים צמרמורת בגבי, זה גורם לי לבכות מרוב כאב, מפני שיש לזה את הטעם, את הריח, את ההרגשה של כנסיה. יש כאן את התחושה של אתיאסטים, של אנשים שבכלל לא מאמינים.

ולכן, יהודי אמיתי שמרגיש כזה דבר אין לו ברירה רק להתיישב ולבכות. תלכו לקבר רחל או לרשב"י (מירון), יש לכם את ההרגשה, את התחושה הקרירה של בלתי-מאמינים. יש שם מאות אולי אלפים על אלפים של כל מיני סוגים של אנשים מתגודדים שמה, המערת פריצים ה'ה הפית ה'ה?]. והיכן אנחנו? אנחנו אין לנו רשות לחלק כל סוג של תפילות או דברי חיזוק או לבקש צדקה. לא מאפשרים לנו להרגיש, לחוש את הצדיקים שלנו [ר' לשונות תפילת הרח"ו על גלות השכינה].

מאמע-רחל! להיכן הלכת מאתנו? אנחנו כבר לא יכולים להרגיש אותך! היכן היא השכינה שאמרו לנו שלעולם איננה סרה מן הכותל?! [שיה"ש ב' ט'] היא שם. אבל זה כל כך קשה לנו להתרכז כאשר אלפים על אלפים של כל מיני סוגים של אנשים מתגודדים שמה, עם נשים שאינם בצניעות כלל, ואנשים שמבזיקים במצלמותיהם מכל הכיוונים, וכמוכן 'נשות הכותל' שבאות להתריס ישירות נגד

הקב"ה. האם ה' יאפשר להם לחלל את מקום קדשו ולעשות מה שהם רואים לנכון במח הקטן שלהם?! [מי בקש זאת מידכם רמוס חצרי. הפטרת חזון].

עם ישראל! אם אתה לא מרגיש את זה, אזי אני תוהה על שרשיכם. אם אתם לא חשים את זה, תלכו לקברי הצדיקים, תלכו למאמע-רחל, תלכו לכותל, תלכו לקבר דוד המלך, ולכל המקומות האחרים שהיוונים פלשו בתוכם [יְרִישוּהָ עוֹבְדֵי זָרִים, תפילת נחם], ותגידו לי מה אתם מרגישים. אם אתה לא מרגיש כלום, אם אתה חושב שהסדר החדש בכל המקומות האלה זה יפה וזה מצויין, אז אני רק יכול לכופף את ראשי ולומר שהחמצת את ההזדמנות, פיספסת. אתה לא יכול להיות יהודי. זה לא יתכן שיש לך נשמה יהודית. אם אתה הולך למקומות האלה ואתה כן חש את הבדידות, את האוירה הקרירה, את ההרגשה של אבדן גדול – אם כן אני בטוח שהנשמה שלך היתה בהר סיני. [ניצבים סו"פ כ"ט].

זוהי הבחירה. זהו הבריור [ר' חלק 16 בסידרה]. היוונים רוצים לשבת כאן בארץ ישראל [אֲשֶׁר אָמְרוּ נִירְשָׁה לָנוּ אֶת נְאוֹת אֱלֹקִים – תהלים פ"ג, ר' צפניה ג' י"א]. הם רוצים שלוט על העולם מתוך ארץ ישראל! הם רוצים לתפוס את מקומו של השם, חס ושלוה [ערשי סו"פ בשלח]. כמוכן שהם אינם יכולים לעשות זאת, והם כה טפשים במחשבה הזאת, ברעיון השגעוני שלהם שריבונו של העולם, השליט בעולמו, יאפשר להם, לעלובים אלו להרוס את העולם בעצמם. לא! זה לא יקרה. ה' יהרוס חלק גדול של העולם וגם אותם ביחד עם זה. אבל עם ישראל וארץ ישראל יישארו [עובדיה א' י"ז], ואילו הם ייעלמו מן הקיום [אָבְדוּ גוֹיִם מֵאַרְצוֹ, מזמור ט', ע"ש]. אנחנו מגיעים לנקודת המבחן שבה כל יהודי-אמיתי יצטרך להיצמד לאידישקייט שלו בכדי לשרוד [נאל ג' ה': יבשרידי אֲשֶׁר ה' קוֹרָא ע"ש במפ"]. ואנחנו עומדים להיות מותקפים, לא כל כך על ידי פצצות ח"ו, אלא בזאת שינסו לגרום לנו לעזוב את התורה שלנו. הם עומדים להסוות את מאמציהם בעזרת תיאורים ציוריים ביותר עד כמה הדרך שלנו לעשות דברים זה 'לא-כל-כך הומניסטי' בחיים, אבל מי שנופל בזה לא יצא! הם לא כל כך עומדים להרשות לנו לעשות מה שאנחנו יודעים לנכון, ולכן כאשר משיח מתגלה וקורא: "מי לה' אלי" – אנחנו נדע אחרי מי ללכת.

שוב ושוב אני אומר את אותם הדברים: [ע' תרגום עה"פ קול דודי דופק, שיה"ש פ"ב] בבקשה, בבקשה תשובו אל האמת! בבקשה, בבקשה תחזרו אל השם! בבקשה, בבקשה, אל תוותרו על הדבר היחיד בעולם שיש לו איזושהי משמעות, וזהו: הקשר שלנו עם הקדוש ברוך הוא [רמב"ם הל' מזוזה ספ"ו]. אנחנו הכלה שלו, והוא החתן שלנו [אֵתִי מִלְבָּנוֹן פָּלַח... שיר השירים. וע' וזה"ק ויקרא ו: כה"ע]. אנחנו נהיה אחד איתו [פתח אליהו], וכעת זוהי ההזדמנות שלנו להראות לו כמה איכפת לנו, כמה שאנחנו רוצים, עד כמה אנחנו צריכים אותו, עד כמה אנחנו מוכנים להקריב רק בשביל לעשות את רצונו. ואז משיח יתגלה, ואנחנו ניכנס אל העולם החדש, לא ה'סדר העולמי החדש', אלא לעולם החדש [השמים החדשים, ישעיה ס"ו. וְתַחֲדָשׁ פָּנֵי אֲדָמָה, מפרק ברכי נפשי]. וכן בקדיש לסיום מסכת: 'בְּעֵלְמָא דְהוּא עֲתִיד לְאִתְחַדָּא. ע' חלק צב: צו], לעולם הגבוה יותר [ע' עולמי' ע'ד. מלבי"ם על מזמורי קבלת שבת] שה' יצר עבורנו.

'מי להשם אלי!' מסירות נפש! עלינו להקריב את עצמנו בכדי לשרוד ולחיות [דברים ל' ב' וברמב"ן. 'אם חוזה היא, שיה"ש ח']. סבא-רבא שלי ידע טוב-מאד שהיוונות השתלטה [טְבַעְתִּי בֵּין מְצוּלָה, ערשי תהלים ר"פ ס"ט]. הוא ידע טוב מאד שהגשמיות של העולם הזה – לא צריך להיות לה שום קשר עם העולם היהודי, והוא הבין שזה הוריד מאד את היהודים, במיוחד באמריקה [יִשְׁמַן וְיִבְעַט, ע' ספורנו האזינו. שבת קמז. ספר שירי משכיל כלל ד' בהרחבה]. הוא ידע שזה חלק של תכנית אלוקית להפריד את הנשמות היהודיות האמיתיות מהאנשים שאין להם נשמה יהודית אמיתית [דור שכולו זכאי – כולו חייב/ חלק צח]. הוא ידע שחורבנו של העולם באופן כמעט מוחלט על אומותיו תצמיח את האידישקייט הפורחת ביותר. זה מה שסבא-רבא שלי ידע טוב מאד. ובמשך חייו הוא ניסה והשתדל להביא יהודים להבין שהגשמיות, שזה כולל את כל הדברים שעגל הזהב מייצג – היא הניגוד המוחלט של רצון השם ית'. וזה מה שהורס את האנושות, וגם את היהודים. [קד"ד 12, ור' בית אלוקים להמבי"ט סוף ש' התשובה].

וכעת שוב, במבט ממרומים, מהמקום שלו בשמים, הוא יכול לראות את המתרחש. הוא יכול לראות איך הקהילה-החרדית נלחמת אחד-עם-השני. יש להם כך הרבה קונפליקטים שזה כמעט בלתי-אפשרי להמשיך הלאה להיות יהודי. היוונים וההלניסטים, אלה המתיוונים שהולכים איתם [מְהַרְסִיךְ וּמְחַרְבִּיךְ מִפֶּן יֵצְאוּ, הפ' עקב. ע' חלק צו] – מנסים לדלל את האידישקייט, שזה אומר להרוס את היהדות. והסבא-רבא שלי יודע ברור שזה אומר שאנחנו מאד קרובים אל הגאולה.

ישנם הרבה נוסחאות כמה יהודים ישרדו [פרשת בלק: 'אוֹי מִי יִחְיֶה... גמ' חלק קי"א. חסד לאברהם מ"ג נכ"ב, ר' מלכים א' י"ט י"ח]. אני הולך עם הדעה שסוברת שרק הנשמות שהיו בהר-סיני יישארו [ר' דברי הוזה"ק נשא דף קכ"ה: כה"ע, גמ' שבת פח. עה"פ ושמחת עולם על ראשם, וע' גם דברי הסמ"ק על מצות 'אנכי ד' אלוקיך', הביאו באור יחזקאל ג' מאמר 'אמונת הגאולה'], מלבד מעט גויים [חלק קה]. ולכן אני מאמין שמתים מעט יישארו וישרדו [ישעיה ד' ג', ע"ס מעייני הישועה לאברבנאל מ"א ת"י]. אבל מי ששרוד – הוא יהיה הבסיס [פְּעֻבּוֹר סוּפָה וְאֵין רֶשַׁע, יְצַדִּיק יִסּוֹד עוֹלָם. משלי י' כ"ה], הבסיס לעולם החדש והמושלם שלנו, עולם שבו לא יהיו לא יצר הרע, לא שטן ולא מלאך-המוות [ר' ב"ב ט"ז, סוכה נב. זכריה ב'].

זהו מסר למשפחה שלנו ולכל יהודי. הסבא-רבא שלנו רוצה, מבקש מכל המשפחה להתבונן אל תוך הלב ואל תוך הנשמה, ולהוציא את כל הגשמיות, ולזכור מה ה' שואל מאיתנו [דברים י']. הוא רוצה מאיתנו שנהיה קרובים אליו [שמות כ"ב: יְאֻנְשִׁי-קוֹדֶשׁ תִּהְיֶינָה לִי, ור' ר"פ קדושים]. ואיך להיות קרובים אליו? בכדי להיות קרובים אליו עלינו להתפטר מכל המטען המיותר. וזה אומר מכל תחושות השקר [וּמִלְתֶּם אֶת עֲרֵלַת לְבַבְכֶם, דברים י' ט"ז, ע"ש באבן עזרא], כל התשוקות הבלתי-נכונות [רמב"ם הל' תשובה פ"ו ה"ג], כל הגשמיות האסורה [שזה ענינו של עגה"ז, ר' קד"ד 56], ואפילו הגשמיות המותרת אבל שמפריעה לנו בדרכנו [ר' לקו"א תניא פכ"ז]. אנחנו מוכרחים להפוך את עצמנו ולהיות רוחניים [חלק צב:], ואנחנו מוכרחים להתקרב לה'. בין שאנו לומדים [ברכת אהבת עולם] או מתפללים [תענית ב. או עושים חסד [הדבק במדותי] – עלינו לעשות משהו רוחני שיסלק מהמוח, מהקיום שלנו ומהלבבות שלנו את 'עגל הזהב' [אֲשֶׁר קָדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו. פר' ציצית במדבר ט"ו מ, ור' שמות סופכ"ט. יסוע"ה שעה"כ פ"ג].

הרבה ממה שאמרתי כאן – כבר אמרתי בעבר. אך ברגע שקראתם והתבוננתם במילים שלי [שע"ת לר"י שער ב', סכ"ו], אם לקחתם אותם לתשומת לבכם, אם ניסיתם בפועל להפריד את עצמכם מעגל-הזהב ומעולם השקרים – אזי האמת תשנה אתכם ואת כל העולם [וימא פו:], ואנחנו, עם ישראל, נהיה בע"ה מוכנים לקבל משיח-צדקנו.

המציאות האמיתית היחידה

כ"ה כסלו, חנוכה תשע"ד

אמא, אתם בטח סבורים ששום דבר משמעותי לא מתרחש בעולם? נכון? אבל דברים כן מתרחשים. למלא כל העין. הרשעים בכל-מקום מתחזקים יותר ויותר בכל יום, ובכל יום יוצאים לפועל חוקים מפחידים חדשים בכל העולם, כולל במדינת ישראל. ישנם חוקים שהם במיוחד נגד היהודים, וישנם חוקים שהם נגד האנושות כמכלול [תנדא"ז רפי"ג]. הרוע הפך פראי, וממלא כל סדק וכל חור בעולם.

ישנם כמה גויים, וכמה יהודים, שרואים את האמת, ומתלוננים, ואומרים את הדעה שלהם, ומנסים להלחם ברוע הענקי הזה. אבל רוב העולם מתחיל ליהנות משיטות הרשע הללו [משלי ב' י"ד]. והם לא מעוניינים בכלל להילחם בזה, לכן אני מאד עצוב. כאן, בארץ ישראל, אנחנו נכנסים לתקופה של חורבן מוחלט של המבנה של מדינת-ישראל. ולא בפצצות אלא על ידי העימות שבין הנוכל עם הבאנדיט אשר הוא חלק של המאפיה הליגאלית או שבין המרצח עם עמיתו היושב במשרתו הציבורית [יחזקאל כ"ב כ"ז, ור' הפטרת חזון].

ומהצד השני - יש לנו את הקהילה החרדית, שהם עסוקים במריבות אחד-נגד-השני בשם "עגל-הזהב-הקדוש" [מיכה ג' ה'], אשר בשילוב הלשון הרע האכזרי, שלעיתים מלווה גם באלימות פיזית ורגשית, כל זה גם כן מפורר והורס את הקהילה שהיתה קדושה בעבר [ר' רש"י עה"פ צפשי שמתני, שיה"ש ו', ובגמ' סו"פ מרובה].

ארצות כמו בלגיה העבירו חוקים איומים. החוק האחרון שנוצר קובע שכל אדם שאובחן כבעל מחלה סופנית יכול לבחור להיות מומת [משלי י"ב י': ירחמי רשעים אכזרי]. כך שלא יצטרכו לעמוד מול סבל. וכמו כן הרבה חוקים הועברו בכל העולם, המתירים באופן חוקי את כל התשוקות ואת חוסר המוסריות של הדגנרטים שמנסים לשלוט על העולם [פי מגן סודם גפנם, האיגו]. ובזאת - הם כעת בעמדת מלחמה ישירה עם הקדוש ברוך הוא [תהלים פ"ט: אֲשֶׁר חָרְפוּ אוֹיְבֵיךָ]. הם מנסים להרוס את הקדושה, חס ושלום, להעלות על נס את הכיוון העקום של האנשים הרעים [בית ועד יהיה לזנות, סוף סוטה. עי' ספר חרדים פס"ו ספ"ח עה"פ זכסילים מרים קלוז]. דרך המבוססת על תשוקות, אהבת אלימות ורצח [כענין בעל פעור. ור' סנהדרין נח. ושם פב].

מאמי, המצב הזה עומד להתפוצץ. זה חייב להתפוצץ. רוב האנשים בעולם הפכו יצורים מטורפים פראיים [איוב י"א: עיר פרא אדם ילד]. כאשר אתה מאפשר להם להשתחרר, אם נתת להם את הרשות - הם מסוגלים לפעולות-אלימות הכי נוראות [אבות ג' ב']. כמו לדוגמא מה שקורה בסוריה.

העולם על סף התרסקות מוחלטת [ישעיהו סופכ"ד]. וכאשר זה יקרה - תהיה אלימות קשה בכל מקום בצורה הגרועה ביותר. אין שום דבר שהאנושות יכולה לעשות בכדי לעצור את זה. גם צבאות מצוידיים היטב - אינן מסוגלים לעצור מצב חוסר-חוק שכזה. ואפילו תפילה רצינית לא יכולה לעצור זאת, מפני שאנחנו מגיעים לרגע האחרון של הפזורה, של הגלות, וכעת כל האנושות נשפטת. [סוף מלאכי, סוף ישעיהו]. אך בעוד שתפילה רצינית ותשובה לא תוכל אמנם לעזור להציל את העולם בשלמותו [יחזקאל ז'], אך תפילה שכזו בהחלט יכולה לעזור לנשמות יהודיות אמיתיות שהיו בהר-סיני (וגויים צדיקים) - לעבור את התקופה הכל כך קשה הזו בדרך קלה יותר, ולזכות לקבל משיח צדקנו [אם תבעינו בעינו. ישעיה כ"א י"ב].

לכן, מאמי, אנחנו על סף תקופה קשה ונוראה [במגו הסלע]. ורק הקשר שלנו עם הקב"ה יכול להציל אותנו. הוא אחד ושמו אחד [סוף עלינו לשבח]. ולהיות חלק של אחדות זו - זהו הדבר שחייב להיות מטרתנו בחיים [ס' מסילת ישרים], מפני שזוהי מציאות-הקיום האמיתית היחידה. [רמב"ם הל' יסוה"ת, והל' מוזה סו"פ ו', ס' דרך ה' לרמח"ל ח"א פ"א].

שנאתו היוקדת של עשיו ליעקב

א' טבת, נר ו' דחנוכה תשע"ד

אוי, מאמי, מאמי, מה אני יכול לומר? אני חש שהכל נסגר עלינו [הוציאה ממסגר נפשי, תהלים קמ"ב], אני מרגיש שאנחנו כמו שנמצאים ברוסיה, ברוסיה הקומוניסטית. אני מרגיש שאירופה, רוסיה הקומוניסטית, וסין הקומוניסטית בולעים את העולם [משלי א' י"ב-י"ד] ומנהלים מלחמה גדולה נגד הקדוש ברוך הוא. ברור לחלוטין ללא כל ספק שהרשעים של היום שמנסים להשתלט על העולם - הינם אותם היוונים שבעבר שלטו על העולם, או על רוב העולם.

רומא הגיעה לאחר יון, אבל היא היתה ההמשך הברור של התרבות היוונית [דניאל פרק ב', ועי' גיטין פ.]. הגישה היוונית לחיים. אין ספק שכל אלו הנבלים של ההיסטוריה - הם כולם נמצאים כאן עכשיו [קהלת ח' י': זבכך ראיתי רשעים קברים נבא...], שם א' ט', דניאל פ"ב ב']. הם כולם אותם הרשעים שרצו למחוק את שני בתי-המקדש [שפשוט ידיהם בזבול, עי' ר"ה יו.], שרצו למחוק את הדת היהודית, ושחפצו להרוס את הקשר שלנו עם הקב"ה [יחזקאל על פני תהום, פס"ד פל"ג ע"ש]. ולרוע המזל, יש לנו גם את המתיוונים, ההלניסטים כאן איתנו היום.

כל יהודי נמצא בסכנה נוראה, כי כבר נחלשנו על ידי העבודה זרה שבצורתו של 'עגל הזהב', המטריאליזם, החומריות. שקענו נמוך מאד בלי להרגיש בכלל איך שזה קורה לנו [ע' שבת קמו: מ'יא דדיומסית כו']. הפכנו כה שבויים בקסם המטריאליזם עד ששכחנו שזה מפריד אותנו ממקור חיינו, מהתורה שהיא החיים בעצמם [ברכת אהבת עולם]. זה מנתק אותנו מקדוש ברוך הוא, ה' ישמור. והפולחן הזה של עגל הזהב, הגשמיות, המטריאליזם, לקח לו כמה-מאות-שנים כדי לעשות את העבודה המלוכלכת שלו. כעת, בכל אופן, לא רק החילונים מעורבים כה עמוק בצורה זו של הפולחן האלילי, אלא אפילו החרדים במקרים רבים מעורבים בסוג זה של עבודה זרה זו [בהרחבה: ס' דניאל 2 עמ' 227]. ישנם שומרי-שבת שמוכנים למכור את נשמתם עבור הגשמיות [ר' ביהגרא משלי ב' י"ב].

י"ח], מפני שלאחר שהם התרגלו לעינוגי החיים שמספקים אך ורק את הצרכים הגשמיים, ולאחר שהם התבלבלו עם כל הפילוסופיה והפסיכולוגיה וכו', שזה רק נותן הצדקה לדרך החיים החומרנית [אכול ושתו כי מחר נמות], אזי הם אבודים [עיר סחון, ב"ב ע"ד, ר' מס"י פ"א]. אלו היהודים משחקים היישר לידיהם של היוונים, הרומאים, עשיו [יואל ד' ג'–ו']. ואפילו בארץ ישראל – אנחנו בקרוב נראה חיילים זרים על אדמתנו, ה' ישמור. הם יהיו כאן, והם עומדים לשלוט עלינו. בעצם הם כבר שולטים עלינו, אבל הם עושים זאת דרך אלו המכונים 'יהודים' שמנהלים את המדינה, "מדינת ישראל" [כ"ח: אנשי לצון אשר בירושלים' ע"ש כה"ע, ובוהר מכונים: פריצין יהודאי, ע"י זשה"ק שמות ז. כה"ע]. היו רבנים שצפו שזה יקרה עוד לפני שמדינת ישראל נוצרה בכלל [הרה"א עמ' ר"ח]. וכעת זה קורה בבידור.

קבר דוד המלך – הוא כבר נמצא בידיים של הכנסיה הקתולית. מדוע הם רוצים את זה? כולם מחכים למשיח: הנוצרים, המוסלמים, והיהודים. הכנסיה הקתולית היא האימפריה הרומאית. הכנסיה הקתולית נולדה מקבוצה קטנה של נוצרים שחדלו להיות יהודים, וחיו ברומא. ואלו שתי הדתות – האלילות הרומאית והדת הנוצרית, אוחדו כדת חדשה שהפכה להיות הדת הרשמית של רומא תחת האימפריטור קונסטנטין, דת שהיה על כל אזרח רומאי לקבל [ר' מלבי"ם ישעיה תחי' פרק ס"ג]. בתקופה היא כאשר כל אדם החזיק ב'געטשקע' (פסיל) אחר – זה היה קשה לאימפריטור לארגן את העם שלו תחת דגל אחד. אז לכן הוא לקח קצת מזה וקצת משם [ישעיהו מ"א: אִמְר לְבָבְךָ טוֹב הוּא... ע"ש] – ועיצב דת חדשה שנקראת 'נצרות', שאנחנו מכירים כיום כ'הכנסיה הקתולית', אך זה היה תמיד מבוסס על עבודה זרה [ע"י מלבי"ם שם מ"ג י']. ומדוע שהכנסיה תרצה את קבר-דוד-המלך? מפני שדוד המלך הוא אביו של משיח [מזמור פ"ט, קל"ב], והם רוצים לשלוט על העולם מתחת לדת-הקוטייל שלהם שתעזור להם לשלוט על העם יותר בקלות, ולכן הם בודאי ינסו לעשות את המשיח שלהם, חס ושלום.

ישנם מספר חדרים למעלה מעל קבר דוד המלך שהם בודאי עומדים להפוך להיות כנסיה, ה' יצילנו. מי יכול לעצור אותם? מי רוצה לעצור אותם? וזה לא רק אני שאומר זאת. זה ידוע! זה היה בעיתונים. זה לא סוד! האפיפיור לא שומר זאת בסוד. וזה לא רק את "קבר דוד המלך" שהם רוצים. זה ישפיע גם על כל אחד מהמקומות-הקדושים שלנו, מפני שהם מעוניינים לשלוט על היהודים. ומאחר שהבסיס של כל האמת בא מהדת היהודית, והם לא יכולים לשלוט על היהודים אשר עד לנקודה זו בהיסטוריה, ברוך ה', שרדו את כל הרשעים שחיו אי פעם בעולם [והיא שְׁעָמְדָה...], מבלי לנטרל חס ושלום את התורה שלהם ואת המקומות הקדושים שלהם שנותנים ליהודים את הכח הרוחני להחזיק איתן כנגד כל הנסיונות להפריד אותם מאביהם שבשמים, הקדוש ברוך הוא. ואני כבר אמרתי: החבל מתהדק. האדומים, העמלקים, הערב רב, רוצים לשלוט על העולם מתוך ארץ ישראל [צפניה ג' י"א]. זהו חירוץ והתרסה כנגד הקדוש ברוך הוא [מלאכי ג': אִם פָּתַנּוּ אֱלֹהִים...].

מה שקורה עם איראן וכל ארצות ערב זה קומדיה מושלמת. הרומאים האלו החדירו לשם אנשים כדי לגרום לכל המהפכות הללו. בכל הארצות הם שלחו כמיות מסביות של חיילים ונשק בצורת ערבים מורדים בכדי לערער את האיזון של כל ארצות-ערב האלו, כמו: מצרים, לוב, תימן, תוניסיה, סוריה וכו'. זהו החלק הראשון של המלחמה האחרונה [ר' מלבי"ם דניאל ב' מ"ד]. כעת אנחנו בעיצומה של המלחמה האחרונה! מלחמה זו עומדת להתפתח למלחמה הרבה יותר גדולה והרבה יותר מפחידה שלבסוף תשפיע על כל העולם [יחזקאל ל"ב, ע"ש מלבי"ם]. הסורים סובלים נורא. אבל זה כלום בהשוואה למה שעומד לקרות לעולם. אנחנו חייבים להתבונן על מה שמתרחש ולהתייחס לזה בדרכו של רבי עקיבא [מכות כ"ד]. כאשר הוא ראה את השועל מתרוצץ על חורבות בית המקדש [איכה ה': שְׁוֹעֲלִים הֵלְכוּ בָּיו] – הוא שמח. מדוע הוא שמח על מראה שכזה? מפני שאם נבואה זו התממשה – הרי שגם הנבואה על בניינו המחודש של בית המקדש עומדת להתקיים, בעזרת השם. כל הדברים שקורים בעולם הם סימנים ברורים שכתובים בדברי הנבואות הקדושות [ר' אור יחזקאל ג', מאמרי הגאולה בשם הח"ח זצ"ל], ובהחלט מבשרים על ביאת המשיח. איטליה זו רומא [ערש"י פ' תולדות כ"ו ל"ט במושב עשיו: זו איטליה של יו"ן]. והוותיקן זה הלב של האימפריה הרומאית [עבודה זרה י"א: מלבי"ם ישעיה ר"פ ס"ג]. זהו הרוח של עשיו בעצמו [מלבי"ם ר"ס עובדיה]. וזהו שנאתו הבערת של עשיו [הלכה בידוע... רש"י פ' וישלח. פסחים ר"פ האשה: אֵבֶא דְרֹמְאִי בְּהַא נְחִיתִין... ע"י ספר נבואה והשגחה ח"א מפי"ב] והקנאה שלו ביעקב אחיו [קִשָּׁה פְּשָׁאֹל קָנְאָה... שיה"ש ח']. אלו הם שרוצים לשלוט על העולם. הם כבר הסבו פחד רב בעולם, וגם בלבול. מעט מאד אנשים רואים את האמת [ספורנו שיה"ש ח' ח'], מפני שאנשים שהם כה קשורים לגשמיות, לחומרנות, אף פעם לא יראו את האמת. לעולם לא [צו לצו קו לקו, ישעיה כ"ח, ערש"י שם]. הם ימותו כשהם עדיין צמודים לתפיסותיהם הטפשיות והמגוחכות, לשטויות השיגעוניות והרעיונות הבלתי-הגיוניות שלהם [סנהדרין ד.].

כיום העולם נשלט על ידי חולני-טירוף. הרב דסלר זצ"ל אמר שהדור הבא, שזהו הדור שלנו, יהיה לגמרי מופרע נפשית [מכתב מאליהו ח"ג עמ' 116], וזהו בדיוק איך שזה עומד כיום. כן, מאמי, אנחנו בצרה גדולה. אבל מאחר שאנחנו רואים שהעולם הולך בדיוק לפי הנבואות – אז ברור אם כן שזה יוביל אותנו למשיח צדקנו, בעזרת ה'.

שלא תהיה לכם כל טעות. אנחנו כעת נמצאים במלחמת העולם השלישית! המלחמה הזו גדלה והולכת, ותהיה יותר ויותר מסובכת עד שהיא תתפוצץ. [ר' אבן שלמה פ"א סק"ז] מאד קרוב לאחר מכן, יהיו הרבה גילויים לפני שהעולם יסבול את הפיצוץ הסופי שלו. אנשים יראו פתאום את השקרים הענקיים, את השקרים המופרעים שאנו מתעסקים איתם. אנחנו נגלה כמה שקרים שהיינו כה בטוחים שהם "האמת המוחלטת" שלפתע יתגלו כשקרים גמורים. כיום, רק מעט מאד אנשים יודעים עד כמה שהשקר עצום במידה שלא תאומן, אבל בקרוב – כל אחד ידע. אבל למרות זאת, אנשים רבים ילכו היישר למותם בלי לאפשר לעצמם לתפוס מה זה אמת ומה זה לא. מאמי, אני מצטער שאני משאיר אתכם ערים מאוחר בלילה, ואני מצטער שאני בוכה בשנתי, אבל מה אני יכול לעשות? רק שתדעי, מאמי, שזה הכל מביא אותנו למשיח צדקנו. אני מאד מפחד עבור כל העולם, אבל בעיקר בשביל היהודים שלנו. עלינו להיות יותר קרובים אל ה', והוא ישמור אותנו [ישעיה פרק י"ב]. הוא יצר אותנו. הוא יגן עלינו [זכריה ט' ט"ו ושם י"ב ח']. כיום אנחנו עומדים כבר לאחר שחיינו חיים של כמיות כה עצומות של גשמיות, של חומרנות, מסוג כזה שלא נשמע כדוגמתו בעבר. זהו עולם שלכל אדם שני יש מכונית או שבבעלותו דירה בעלת מחיר עצום. זהו עולם שבו כל אדם שני בעולם המערבי נוסע לחופשות, להפלגות נופש וכו', עולם שבו אתם אוכלים על צלחות שאתם זורקים, משתמשים בכלים שאתם זורקים, וישנם אפילו סירים שמשתמשים וזורקים. עולם שבו מושלכים כל הסוגים של פסולת בכמיות עצומות. המטריאליזם בכל העולם דילל את האידישקייט שלנו, וכעת עלינו לשלם את המחיר.

חיינו בעולם של כמות מגעילה לגמרי של חומרניות קלה להשגה. אנחנו נהיינו מפורקים ומבולבלים מזה מאד, והפכנו להיות כה תלותיים בזה, כך שאפילו יתכן שאנחנו מתפללים שלש פעמים ביום, ומניחים תפילין, ועוטרם זקן ופאות ארוכות, ולובשים חליפות שחורות, ונשותינו לבושות – פחות או יותר – בצניעות, תלוי במידת הגשמיות שהתרגלנו לה, ועדיין אנו שומרים שבת, וכן הלאה והלאה... אבל עם כל זה – האידישקייט שלנו ירדה. האידישקייט שלנו שקעה מפני שאיבדנו את הקשר שלנו עם הקדוש ברוך הוא. ישנם אנשים שעדיין יש להם את הקשר הזה, אבל הם מעטים ופזורים [ונשארָתם מְתֵי מִסְפָּר, דברים ד', ה'ה"א פ"ד]. עלינו לחזור אל הרצון, אל הכיסופין להתפלל עם דמעות באמת [ברכות ל"ב:]. מדוע עם דמעות? מפני שהדמעות שוברות את מחיצת-הברזל שבינינו ובין הקב"ה [ברכות שם]. כאשר אנחנו שבורים ומלאי חרטה [תהלים נ"א] – זהו הרגע שאנחנו רוצים לבוא אל אבאל"ה שלנו בשמים, שיציל אותנו, שיעזור לנו [זָאִין לָנו עַל מִי לְהִשְׁעָן אֶלָּא עַל אֲבִינוּ שְׁבַשְׁמִים], זהו הרגע שאנחנו כל כך מרגישים אותו [יסושע"ה שעה"כ פ"ט, ור' שע"ת העיקר הו' בענין ההכנעה, ותרגום ר"פ בא עה"פ 'לענות מפני']. אך ככל שאנחנו גאים ובטוחים בעצמנו, ואנו נשענים על הדוקטורים ועל הביטוח לאומי, ועל עולם הרפואה ה'מדיקאייד' והצבא האמריקני [סו"ס הושע: 'אשור לא יושיענו'], או הצבא הישראלי [על סוס לא נרפב] או ראש הממשלה, הנשיא או מה שלא יהיה [ולא נאמר עוד אלהינו למעשה ידניו] – ולא על בורא עולם, אזי אנחנו בבעיה, בצרה גדולה. על כל אחד לחזור לחיים פשוטים ואל הקשר שלנו עם ה'. מדוע האנשים לא מבינים שהדבר היחידי שיציל אותנו זה הקשר עם הקב"ה?! הם משקרים לנו בכל מקום! הם גונבים את הכסף שלנו מהבנקים! הם משקרים לנו על תרופות! הם מחסלים אנשים בבתי החולים! הכל שקר! [אנשי דמים ומרמה]. ישנה רק אמת אחת ויחידה: הקדוש ברוך הוא! [עיקרי האמונה, ברכת 'גאל ישראל' דשחרית]. זהו המגן היחידי שלנו [סוף מזמור ג']. זוהי הדרך היחידה להגיע לנצחיות [ישעיהו כ"ו ד']. לילה טוב, מאמי, אני הולך לישון.

חלק 20:

אף אחד לא יכול לשעבד אותנו

ח' טבת תשע"ד

כן, אני רואה עננים חשוכים מאד באופק, מאד חשוכים [צפניה א']. אני רואה תוהו-ובוהו, 'כאוס' גדול בכל מקום. זה מתחיל. זה מגיע. זה מגיע מלמעלה. זה מגיע מלמטה. זה מגיע משמאל. זה מגיע מימין. זה מגיע מהמזרח, מהמערב, מהצפון ומהדרום [יחזקאל ו': 'בָּא הַקֶּזֶז עַל אַרְבַּע נְפֻת הָאָרֶץ].

אנחנו באחרית הימים. אנחנו נמצאים בנקודת אל-חזור. ולא ינתן משמים שום זמן, שום תוספת ארכה. לא תהיה שום המתקה (ריכוך) בדין [שם: 'שפִּטְתִּיד פְּדִינִי, וְלֹא תְחֹס עֵינִי עֲלֶיךָ וְלֹא אֶחְמֹל']. וכל דבר שצריך להיות – יהיה, מפני שכעת זהו קץ-הזמנים, הסוף. אנחנו נכנסים אל התקופה הקשה ביותר – אודותיה הזהירו הנבואות [חסד לאברהם' מעיין א' נהר י"ז]. זה באמת יהיה מאד מפחיד [אש"ל להגר"א פ"א סק"ז], אבל בעזרת השם אלו הנשמות שעמדו בהר סיני ינצלו, כמו שכבר אמרתי, אבל כעת זה הופך להיות גרוע יותר ויותר.

בשתיים-עשרה השנים האחרונות – העולם השתנה לא רק פוליטית, אלא גם בצורתו הטבעית [תהלים ר"פ צ"ט: 'ה' מִלֶּךְ יִרְגָּזוּ עַמִּים... מְנוּט הָאָרֶץ']. איים נעלמו אל מתחת פני המים [מזמור צ"ג]. סופות גדולות ורעידות-אדמה שינו לחלוטין את עולמנו. הצונאמי הנורא שהכה את יפן והרס את מתקן-הכח הגרעיני 'פוקושימה' – הרעיל את האוקיינוס השקט ואת האויר שמעליו בקרינה רדיואקטיבית. והרעלת האוקיינוס השקט והאויר שמעליו – זה אומר הרעלת האנושות. סבלנו מהוריקנים כמו 'סאנדי', ומאות סופות-טורנאדו קטלניות ומכל הסוגים של טייפונים, וצורות אחרות של סערות קשות ונוראות שהרגו אלפים, עשרות-אלפים ואף יותר. סבלנו מכל הסוגים של מחלות נוראות שמקצוע הרפואה אינו מסוגל להשתלט עליהן. סבלנו מבצורות, ומהרבה התפרצויות וולקאניות משונות [חבקוק ג', ע"ש].

וחוץ מכל זה, הוכינו במגפת-שקרים, השקרים של העשירים [פסחים ק"ג: 'עשיר מכחש'] שמנהלים את הכספים של העולם. ולמעשה, הפכנו להיות קרבנות-שוד בצורה הגרועה ביותר: "תקח כמה שאתה רוצה מחשבונות הבנק שלנו, אדוני נשיא הבנק, מתי שרק מתחשק לך!"

איבדנו את מה שנקרא ה'דמוקרטיה' שלנו, והפכנו עבדים [קד"ד גליון 67]. ואם אתה חושב שאתה אינך עבד – אז אני מספר לך שאתה כן עבד, אלא אם כן אתם אווזים באומץ-כח בתורה שלנו ובכל מה שקשור לאידישקייט. אם אנחנו מחזיקים בקדוש ברוך הוא, כביכול, אזי לעולם לא נהיה עבדים. אם נהיה רק עם הקב"ה – אף אחד לא יוכל לעשות אותנו עבדים [אבות ו' ב': 'חרות על הלוהות – חרות, ויקרא כ"ה נ"ה, ע"ש בדעת זקנים מבעה"ת], וזה מה שאני מספר לכם.

זה מה שהמסר הזה רוצה לומר לנו: רוב העולם הפכו עבדים! אתם יכולים להרגיש את החבלים מתהדקים מסביב כפות-ידיכם, מסביב רגליכם, מסביב צוואריכם. לאט-לאט אתם מוכנסים לתוך בית-סוהר, בית-כלא שישלוט על כל אספקט, כל חלק של חייכם. אך למרות זאת, אם אתם מחזיקים חזק בקב"ה ועושים את רצונו – לעולם לא תהיו אסירים. תמיד תהיו בני-חורין. ואפילו שהרשעים הגדולים האלה, לאט אבל בטוח, משתלטים על העולם – לא תהיו עבדים אם אתם צמודים לקב"ה.

ואז כאשר יגיע הרגע הנכון – ה' ימחוק את הרשעים מן הקיום [תהלים ק"ד: 'רְשָׁעִים עוֹד אֵינִם, עֵי בְרֻכּוֹת ט:'], וישאיר אותנו בשלום ושלחה. ואנחנו נמשיך לאורך כל הנצח עם הקדוש ברוך הוא, שהוא יוצרנו, הוא אבינו, והוא הכל שלנו [ישעיהו ל"ג כ"ב: 'כִּי ה' שִׁפְטֵנִי, ה' מִחְקֵנִי, ה' מְלַמֵּנִי, הוּא יוֹשִׁיעֵנִי].

הסתכלתי אל מחוץ לחלון...

י"ג טבת תשע"ד

בארבעת הימים האחרונים חשתי כוז השתוקקות, כאלה געגועים להיות קרוב אל ה'. הרגשתי לא רק כיסופים, אלא את התחושה האמיתית של קירבת השם. כאשר הבטתי החוצה מן החלון וראיתי את הרוח ואת השלג ואת העצים הנופלים, חשתי שהעולם הזה של השקרים מתפרק, מתרסק ונעלם לפני עצם-העיניים שלנו. הרגשתי שכל השקרים עולים וצפים אל פני השטח, שכל מחזה-התענועים הזה שמכונה 'עולם הזה' – הופך בבירור להיות כלום, חידלון.

אנחנו מחפשים אחר האמת. לפחות, אני מחפש. אבל אני לא צריך לחפש אחריה, כי אני רואה את האמת. אני מרגיש אותה. אני חש קרוב אל ה' – וזוהי אמת. ואני מביט מן החלון ורואה את המיני-חורבן, החורבן הקטן הזה שהובא אלינו בכדי להביא אותנו אל האמת.

כאן, אנחנו, כל ישראל, מדינת-ישראל, תלויים בחשמל. אנחנו תלויים בחשמל עבור כל צרכינו החומריים. עבור הכל. האין זה מוזר שבעולם כל-כך מתקדם אנשים הם כה טפשים להיות תלויים על דבר אחד שישמור אותם בחיים? וככל שהם יותר תלויים בזה כך הם יוצרים יותר ויותר דברים שיהיו תלויים בזה! הכל מבוסס על החשמל! וזה מציב את עצם החיים שלהם בסכנה, החיים שלהם והחיים של ילדיהם! ישנם מקומות רבים ללא מים או ללא כל סוג של חימום בקור הנורא הזה, לא מסוגלים לצאת לקנות משהו, ובודאי מעט מאד אנשים נכנסים לסיכון כדי לעזור להם. החשמל הזה שאנחנו חיים עליו – זהו דמיון! מי ששולט על החשמל – שולט על האנושות!

אני מסתכל מהחלון ואני רואה שה' שולח לנו מסר. השלג הזה שהופיע בכזו הפתעה בנוף הישראלי עם חורבן שכזה הינו אזהרה נוראה על העתיד. השם מנסה למשוך אותנו קרוב אליו בכל דרך, ואחת הדרכים היא להראות לנו שרק הוא יכול להציל אותנו. שרק הוא יכול לתת לנו מחיה. ורק הוא יכול להביא לנו את פרנסתנו. רק הוא יכול לשמור אותנו בחיים.

השליטים מאז ומעולם רצו להשתלט על המים והמוון. מים ומוון שומרים אנשים בחיים, וברגע שאתה שולט על זה, החשבון שלהם היה שאתה שולט על האנשים. אבל הם שוכחים דבר אחד: ריבוננו של עולם הוא האחד ששולט על הכל! הם יכולים למות מרעב אפילו כאשר הם מוקפים בכל סוג של מוון, והם יכולים למות מצמא אפילו בתוך בריכת-שחיה. הקדוש ברוך הוא מחליט על הכל, ואלה הנבלים שמנסים להיות במקום הקב"ה, חס ושלום, לא למדו עדיין את הלקח שלהם מכל הדורות האלו. אבל בקרוב מאד הם ילמדו את הלקח [שמות ז' ה': יִדְעוּ מִצָּרִים כִּי אֲנִי ה', יְחֻקֵאל כ"ט ו']¹, ובין שהם רוצים לקלוט זאת או לא – הם יימחקו מן הקיום הנצח.

אני משתוקק למשיח, להיות ביחד עם הקב"ה ללא מחיצות, להתענג באור הקדושה. ואני חש שזה מגיע. אני מרגיש את זה מגיע מאד בקרוב, ועם זאת – הכיסופין לראות את היום הזה הולכים ומתחזקים ומתגברים, ואני שאני כמעט לא יכול לשאת זאת. אני מרגיש את הגאולה מתקרבת אלינו כל כך חזק עד שאני בוכה. אני פורץ בבכי ומהשתוקקות. מכאב, כי זה כל כך מצער אותי שאני לא נמצא שם עדיין.

אני מסתכל מן החלון, אני רואה את העצים נופלים, ורואה את האנשים נופלים בשלג, ואני בוכה. אני בוכה על עולם-הדמיונות הזה שכל כך הרבה מאמינים בו. אני בוכה על מה שצפוי להיות כאשר יתפסו את הטעות הגדולה שלהם. אני בוכה בגלל שיש לנו כל כך הרבה סבל שאנחנו צריכים עדיין לעבור, ומה שקרה כאן בארץ-ישראל עם השלג – זה לא במקרה. אמת, ברגע שהסכנה חלפה – הרבה אנשים יחזרו לטיפשות שלהם [שמות ח': כ"י הֲיִתָּה הַרְוֵתָהּ] – אבל יהיו לנו עוד נסיונות רבים מאד בקרוב, אם זה מזג-האוויר או פחד מלחמה או מה שזה לא יהיה. בכל אופן ה' יעשה את זה, והכוונה בזה תהיה להביא אותנו קרוב אליו. הכוונה בכל זה תהיה להסיר את המחיצות כך שנוכל להיות מאד קרוב ליוצרנו.

החורף הזה עוד הולך להיות מלא התרחשויות וקשה מאד. אני מתחנן לכל יהודי: כאשר אתה נכנס לצרה גדולה – תזכור שהקב"ה הוא הכל-יכול היחיד. הוא הכל. תחזיק בו והוא יציל אותך בכל מצב. רק תהיה קרוב אליו ותעשה את רצונו. זה לא מספיק לנסות להשתמש בו לצרכים שלך. לא! עליך להיות אחד אתו. עליך לעשות את מצוותיו, לעשות רצונו.

אני מסתכל מן החלון ואני רואה את הבבואה שלי, ואני כה שמח שלפחות אני יודע את האמת, אבל אני כל כך עצוב שהרבה אינם יודעים.

אני בוכה בלילה מפני שאני מפחד על הסבל שאנחנו עדיין צריכים לעבור בו. ואם סערת השלג הזו היתה קשה – הרי שאנחנו הולכים להתנסות ולקבל לקחים בדרכים קשות עוד יותר. כל יהודי שתפס את האמת מהקשיים והמבחנים שלנו בשלב מספר אחד, יסבול פחות בשלב מספר שנים, שלש, ארבע וכו'. עבור אלה שקולטים מהר ומקבלים את האמת – כל שלב יהיה הרבה יותר קל באופן מתקדם וגובר. אבל אלו שמתעלמים מן המבחנים שה' עומד לתת לנו ומסרבים ללמוד את ההסתכלות הנכונה ואת הכיוון הנכון – הם רק יסבלו יותר ובכל שלב.

אני מביט מן החלון החוצה אל תוך הלילה הקר והמושלג ורואה ברור שהמראה שאני רואה זה מאד מדכא, אבל אני גם יכול לדמיין מעבר למחזה הזה את האור של משיח צדקנו [ישעיה ס' א': קוּמֵי אוּרֵי כִּי בָא אוֹרָךְ].

ספר שערי תשובה לרבנו יונה, שער ב' אות ב':

ואם לא ידע ולא יתבונן כי התלאות מצאוהו מפני חטאיו, אף יאמר באשר אמרו הפלשתיים (ש"א ו, ט) כי לא ידו ננעה בנו מקרה הוא היה לנו, בזאת יהי קצף עליו מלפני השם... על כן כתוב אחרי כן על הפת האחרת הנזכרת (ויקרא כו, כא) ואם תלכו עמי קרי ולא תאבו לשמוע לי ויספתי עליכם מכה שבע בחטאתיכם... ואם אין האיש מכיר מעבדיו ואיננו יודע כי יש בידו עון אשר חטא, עליו לפשפש במעשיו ולחפש דרכיו, כענין שנאמר (איכה ג, מ) נחפשה דרכינו ונחקרה. ואם העלם יעלים עיניו... ויאמר לא חטאתי, חטאתו כבדה מאד, כמו שנאמר (ירמיה ב, לה) הניני נשפט אותך על אמריך לא חטאתי. ונאמר (ישעיה מב, כה) ונתלהטו מסביב ולא ידע ותבער בו ולא ישים על לב...!

על סף הגאולה השלימה

כ"ז טבת תשע"ד

לאמיתו של דבר, אין לי 'מצב רוח' לפרוק את הרגשות שלי, אבל אם אתם עומדים על כך – אני אעשה זאת. השנה האזרחית החדשה תביא לנו הפתעות גדולות וקשות. הפתעות מאד קשות. העולם הפך להיות חלום-בלהות, סיוט לילה שלא-יאומן [ישעיה ל' י"ב ע"ש]. העולם המערבי החומרני, שבעבר היה כל כך פורח ורווחי, העולם המערבי שבו הגשמיות, המטריאליזם פרח וגדל עד ללא-סוף כביכול, יגלה את העובדה שכל זה היה רק סתם דמיון בסך-הכול, אילוזה בלבד [שם ל"ד י"א: 'קו תהו על אבני בהו'].

כל חג חילוני, גויי-דתי הביא אתו יותר ויותר גאדג'טים, מכשירים מאד מעניינים לרכישה. בכל חג חילוני וגויי-דתי הופיעו עוד ועוד משחקים לילדים ומבוגרים, רעיונות חדשים שנועדו להשאיר אותנו מתעניינים בחיים, שהחיים שלנו יהיו עוד-יותר מעניינים. אבל כעת הכל חלף. העולם הפך להיות קשה עד אימה. והבידור, במקום לבדר – זה הפך להיות מפחיד. הפך להיות מלנכוליה. מכניס את כולנו לדיכאון [קהלת ז' ה'].

השירים, הריקודים, הבידור של העולם הגויי עושה את האנשים מדוכאים, נותן להם תחושת-בדידות [שם ב' ב': 'לשחוק אמת'י מהולל...]. ואפילו בעולם היהודי, עדיין אנחנו רצים אחר 'עגל הזהב', ומנסים לשחזר, להחזיר לחיים משהו שאנחנו עדיין לא קולטים שזה אבד לחלוטין [ל'בנים נפלו וגזית נבנה, ישעיהו ט'].
אנחנו איבדנו לחלוטין את המטריאליזם הולנדי [ישעיהו כ"ח: 'כי כל שולחנות...'], וזה לעולם לא יחזור, ברוך השם. כל הסוג הזה של המטריאליזם ייעלם לגמרי, ולנו תשאר רק אחת מהשתיים: או האפשרות להשיג את הדרגות הרוחניות הכי-גבוהות, כלומר להתקרב מאד-מאד אל השם [השכל יודע אתי, ירמיהו ט'], או לחילופין, שלא נמשיך להתקיים, חס ושלום. התהליך הזה של ההיגמלות מהמטריאליזם המורעל הינו דבר קשה מאד ומסוכן, אבל זה מה שאנחנו עוברים עכשיו. הגשמיות, עגל-הזהב – הוא הסיטרא-אחרא, וזה היצר הרע בעצמו [עזרת לבבכם, דברים י'].

העולם הפך להיות יותר ויותר מבעית בצורה חולנית, מלא מוות. מדי יום מתים אנשים בצורות האלימות ביותר, בין אם זה פעולות יחידניות או במלחמות, כמו בסוריה לדוגמא, מקום שבו הפשע והאלימות ושפיכות-הדמים עלו מעל ומעבר לכל מידה שהתרגלנו אליה.

יש משהו מרושע מאד המתרחש כעת שזה לא היה קיים מעולם. העולם כולו אימץ כעת ערכים חדשים [דניאל עמ' 245: 'תרבות אדם – זאב בעור של כבש']. אבל הערכים החדשים האלו באמת הם אינם חדשים. הם ישנים מאד! זהו אותו הסיטרא-אחרא הישן שקיבל שוב את הכח כפי שמעולם לא היה לו. וזה הורס, או לפחות מנסה-להרוס כל דבר טוב, ה' ישמור. הם הורסים כל דבר שאנחנו רואים כדבר נעלה, שעבור העם היהודי זה קדושה. הם מנסים להרוס את הקדושה! והם סבורים שהם מצליחים! הם באמת בטוחים שהם מצליחים [דָרְךָ רָשָׁעִים צָלְחָה, ירמיהו י"ב ע"ש], ואני לא יכול לומר שהם לא מצליחים, מלבד זאת שאני יודע שהם לא מצליחים, מכיון שאילו הם היו מצליחים – הרי שלא היה לנו עולם [נח פרק ו']. אבל ה' עומד להביא אותם לנקודת השיא – אל תמצית הרוע, וברגע שהם מגיעים לשם – לא יהיה להם להיכנס להמשיך אלא כלפי מטה, והם כולם ייעלמו [שיתמו כגלגל, תהלים פ"ג], ואנחנו אפילו לא נזכור שהם היו קיימים אי-פעם [מזמור ק"ד: 'רָשָׁעִים עוֹד אֵינֶם, תהלים סו"פ ל"ז].

החיים שלנו יהיו כה יפים, כה נפלאים, כאלו מספקים, כל-כך ללא רבב, כל כך בלי תשוקות [דברים ל' ו'] וכלי שום דבר מהדברים הרעים שהרוע הביא אל העולם [מזמור פ"ט: 'עוֹלָם הַסֵּד יִבְנֶה']. וגם לא יהיה לנו מוות [בַּלַּע הַמָּוֶת לְנֶצַח, זכריה י"ג], יהיו לנו רק חיים [תהלים ל"ו י"], אך ורק חיים. [ר' באורך מאמר 'בית דוד' בהקדמת השלה"ק 'תולדות אדם'].

הערה: 'האר פניך ונשענה'. הרבקות בה' בתכלית שלמות האדם: סוף פר' ניצבים, רמב"ן פר' עקב על הפ' ובו תרבק, הובא בס' חרדים פ"ט אות י' ע"ש. ובאיגרת הרמב"ן, שעת ג' כ"ז וכן ש"א אות מ"ב, הרמח"ל בתח"י מס"י פרק א', וכן במאמר 'דרך חכמה' ובס' דרך תבונות כ"ד, חלק מהמקורות הובאו בגליון קד"ר 27, ובחוברת 'קול דממה דקה' מס' 5 עמ' 10.

כן, זה קורה, והשנה האזרחית החדשה שהעולם חוגג – עבורי זה משהו עצוב מאד, מפני שאני פוחד עבור כולם. אני פוחד עבור היהודים שלנו. לגויים יש עוד הרבה מה לעשות כדי לקבל 'תיקון' מושלם על כל העבירות הנוראות שהם ביצעו נגד היהודים, ונגד הקדוש ברוך הוא, ה' ישמור [סוף האיגונו, ור' רש"י בשלח עה"פ תהרוס קמין]. הם כולם ימותו בצורה הקשה ביותר. והעולם יתפטר מהם לנצח. ה' לא יאפשר להם להמשיך להתקיים. הם ישיגו את הסוף שלהם, את הסוף שמגיע להם [אֲשֶׁר שָׁפְכוּ דָם נָקִי אֶרֶץ, סוף יואל]. וגורל דומה ממתין גם לערב-רב [וזה"ק בראשית כז: 'ימדי דיתמתון...']. אבל היהודים שסבלו אלפי שנים [ישעיה ס"א, ע"ש] הם ימשיכו אל הנצחיות [שבת קנג. ושם קיה].

אני כה שמח שסוף-סוף אנחנו מגיעים לנקודה של אל-חזור, הנקודה שבה אנחנו לא יכולים להסתובב וללכת אחורה, רק קדימה. רק קדימה אל הנצחיות שלנו, אל הקדושה שלנו, אל הטוהר שלנו, להתענג על זיו אור השם ושכינתו [מזמור ט"ז: 'נְעִימוֹת בְּיַמֵּיךָ נִצַּח'].

אני כל כך רוצה לקפוץ מעל התקופה הזו [חבלי יולדה], לדלג אל הזמנים הטובים יותר, אבל אנו איננו יכולים לעשות זאת. ואנחנו חייבים להמשיך קדימה, לסחוב את הרגלים שלנו בנסיון לשמור על שפיותינו וזאת על ידי זה שאנחנו עושים תשובה. אפילו שהעולם הפך להיות מטורף – אנחנו חייבים להשתרץ קדימה בנסיון להחזיק את העינים שלנו מכוונים אל המטרה, אל היעד שלנו – להיות מסוגלים סוף-סוף להשיג את הגאולה השלמה [דברים סוף פרק ל'].

ככל שתעוררו יותר מהר, כך זה יסתיים יותר מהר

י"ג שבט תשע"ד

טוב, אמא ואבא, אנחנו עברנו שבוע קשה מאד, סופו של שבוע אחד ותחילתו של האחר. כל שבוע ישנם יותר ויותר טרגדיות, יותר ויותר קשיים שעלינו לעמוד בהם. יותר ויותר אנחנו רואים את העולם שלנו, העולם שאנחנו מכירים, מתפרק מכל הכיוונים [ישעיה נ"א ו'].

בהתחלה התרחש רצח נורא בויליאמסבורג, רצח איום שהפחיד את כולם. לפחות רוב היהודים באיזור הרגישו פחד. אבל מהר מאד הם קפצו מזה, הכריחו את עצמם לצאת מזה, מכיון שהם לא אוהבים להיות נפחדים. הם לא רוצים לדעת את האמת שה' שולח להם מסר ברור שזה הזמן לעזוב [ר' פרקים 15, 16 מסידרה ז']. זה לא רק זמן לעזוב, זה זמן לשנות. בראש ובראשונה זמן להשתנות, זמן לעשות תשובה. הרצח של האברך הצעיר מסאטמר היה נורא, משהו איום, אבל אפילו עוד יותר נוראה מזה היתה האנטישמיות שחשף הניו-יורק-פוסט נגד הקהילה היהודית [בידוע שעשיו שונא ליעקב... ע"ס נבואה והשגחה ח"א מפי"ב]. וזה היה פחד אמיתי.

אבל האמריקאים החרדים קפצו בחזרה מהר מאד לשאננות הישנה שלהם, והם אינם רוצים לדעת את האמת, מפני שאם הם יתפסו את האמת, יתכן שיהיה עליהם להשתנות [ישעיהו ו': 'הֲשִׁמַן לִבְהֵמָה... מִן יִרְאֶה בְעֵינָיו... וְשָׁב וְרָפָא לוֹ'] והשינוי הוא קשה, והם אוהבים את 'עגל הזהב' [הושע י"ג: 'וַיֵּשְׁבוּ לָהֶם מִסְכָּה מִמִּסְכָּם כַּתְבוּנֹת צִבְעִים']. הם אוהבים את זה, והם לא רוצים להתפטר מזה, כך שרובם פשוט ממשיכים הלאה והם אומרים לעצמם: "טוב, זה פשוט היה משהו שקרה [בְּקִרְיָא]". ובלב שלהם הם מנסים כנראה לומר לעצמם שהיהודי האומלל שנרצח בטח היה אשם, כדי להשתחרר מהרגשתם הנטרת שיתכן שזה באמת מסר מן השמים שקורא לצאת מארה"ב ולעשות תשובה.

ואו ה' כמובן שלח התרחשות נוספת שהיתה מאד מדהימה. ברוב ארצות הברית של אמריקה אם לא בכלולה היתה הטמפרטורה נמוכה באופן קיצוני, ובאיזורים מסוימים, איזורים גדולים מאד, הקור ירד אפילו אל מתחת חמישים או אפילו שישים מעלות (פרנהייט) מתחת לאפס, אבל כמובן, היהודים ניתרו החוצה גם מהאירוע הזה, לפחות אלו שאינם חיים בשיקאגו או במקומות שחטפו את הקור העז. בניו יורק הם בטח אמרו: 'אוהו, טוב, זה לא כל כך קיצוני, זה באמת לא כל כך בלתי-רגיל'. והם חזרו לדרכיהם הישנות.

תשובה – זה דבר שמאד קשה לעשות, וכאשר אין לנו חשק אמיתי לעשות זאת – זה אפילו נראה מדי קשה. כאשר אנחנו אוהבים את המשחקים שלנו, ואנחנו אוהבים את ה'עגל הזהב' שלנו ואת הגשמיות (החומרניות) שלנו – אז באמת אנחנו לא מעוניינים שמהו יגרום לנו דחף לעשות תשובה [וְתִצְבֹּת פְּסִילִים סוּר מִרְעַ, מְשַׁלִּי י"ג. שְׁעָרֵי תְּשׁוּבָה לְר"י ש"א אוֹת ל"ג, ע"ש].

ולכן, אני באמת מזהיר אתכם, עם ישראל באמריקה, ובארופה, ובכל העולם: עדיף היה שתפעלו כאחד בצוותא, מפני שבקרוב עומדים להיות אזהרות חזקות אף יותר [רבנו יונה ש"ת ש"ב, הדרך א'], וזה עומד להגיע קרוב מאד לבית של כולם. אני מזהיר ומתריע על כך מראש.

כאן בארץ-ישראל, יש לנו סיטואציה מאד מעניינת. אחד מגדולי הלוחמים של מדינת ישראל נפל לו. הוא מת לאחר שמונה שנים במצב חוסר-הכרה. הגנרל הגדול הזה היה לו טקס לוויה וקבורה גדול ביותר. הוא נלקח אל הכנסת והונח שם כך שכל מדינת-ישראל יכלו לבוא ולהעניק לו את הערכת הכבוד האחרונה. היתה רק 'בעיה' קטנה אחת. לא מאד הרבה אנשים התעניינו לבא... וזה היה מעט מביך. כן, הדיפלומטים הגיעו ממרחקים לומר מילות-פרידה ללוחם הזקן הזה, אבל האלפים-על-האלפים שהם ציפו להם לא הגיעו בכלל... רק מעטים.

וזה היה מאד מאד מוזר, מפני שהאקס-פריים-מיניסטר הזה היה מאד בלתי-אהוד לחלק גדול של האוכלוסיה הישראלית, בגלל שהוא הוציא את היהודים המתיישבים מגוש-קטיף. ואפילו עוד גרוע מזה – הפוליטיקאים שבאו אחרי לא עזרו לאנשים האלה לקבל את מה שמגיע להם, שזה אומר דיור קבוע וכדומה. הרבה אנשים ראו אותו כעריץ. בכל אופן, מדינת ישראל היתה מעוניינת לתת לנו מסר שאפילו שאריק היה לוחם גדול, כאשר הוא היה צריך להתקפל – הוא התקפל. ובמה הוא התקפל? על מה הוא ויתר? הוא לא ויתר על החוה שלו. לא! הוא ויתר על כל הבתים ועל השטח של המתיישבים בגוש-קטיף. הוא גירש אותם מהבתים שלהם מפני שהוא התבקש לעשות זאת, מפני שנאמר לו שזה מה שהוא צריך עכשיו לעשות. אני תוהה מה היה קורה אם הוא היה צריך לוותר על החוה שלו, על המשק שלו.

טוב, על דבר אחד הוא בודאי ויתר – על המקום החיובי שלו בהיסטוריה. ומרגע זה והלאה הוא גלש במדרון. לראות אותו קבור ליד אשתו בחוה שלו גורם לי להרהר איך יתכן היה שאיש כזה גדול יכל ליפול כל כך בקלות, יכול היה להתקפל כ"כ בקלות, ולמה בדיוק ברגע זה התרחש המוות שלו? אני מאמין שהמוות שלו בא בדיוק כעת, מכיון שבקרוב מאד האוכלוסיה הישראלית עומדת לקבל 'שוק' רציני, בגלל שזה לא משנה מה שמצהירים אלו המכונים 'מנהיגי הכנסת' – אני בטוח שהם עומדים 'להתקפל' בשטחים גדולים. והרבה יותר מתיישבים יצטרכו לעזוב, והם עומדים להביא חיילים זרים, כפי שכבר אמרתי פעם. ומי יודע מה עוד אחרי זה. אז תחזיקו חזק, עם ישראל, כי זה לא הולך להיות קל. אנחנו מגיעים לתקופה מאד קשה, וכאשר תראו מה מתרחש – תתבוננו בנבואות ואתם תראו שזה בדיוק מה שנכתב בהם [ישעיהו מ"ב ט': 'הָרְאשֹׁנוֹת הָנָה בָּאָה, וְחִדְשׁוֹת אֲנִי מְגִיד, בְּטָרֵם תִּצְמַחְנָה אֲשִׁמְעַ אֲתֶכֶם, וְשֵׁם נ"ב ח': 'כִּי עֵין עֵין יִרְאֶה... ע"ש בפירוש המלבי"ם].

אני צופה בעתיד הקרוב הרבה יותר מבחנים ונסיונות, הרבה יותר גילויים של האמת. אנו עומדים לקבל 'שוק', ואנו עומדים להיות מפותחים, וזה לא עומד להיות קל. אם אתם רוצים לעבור את זה, יהודי ארץ ישראל, יהודי אמריקה, יהודי אירופה, כל יהדות העולם, מי שרוצה לעבור את זה – כדאי מאד שתחזרו לשרשים שלכם.

נשים נכבדות, כדאי שתתפטרו מכל הבגדים האלו חסרי-הצניעות, ותחליפו אותם לבגדי צניעות. [וְהִתְחַרְרוּ וְהִחְלִיפוּ שְׂמֵלֹתֵיכֶם, פרשת וישלח]. כדאי שתתפטרו מכל ה'שייטלן' (פאות נכריות) שלכן ומכל האיפור שלכן ומכל הגרביים השקופות שלכן ונעליכן המגונדרות שעושות הרבה רעש ברחוב, וכל שאר הדברים שה' מתעב [סנהדרין קו].

נשים נכבדות, אל תשכחו את הצפרניים המבריקות. ואתם הגברים, אתם גם עושים את זה. כדאי שתתחילו ללמוד תורה בדרך שאתם אומרים לעשות זאת, ולא 'להתמוז' מסביב, למרות את הזמן. אתם צריכים ללכת לעבודה? או-קיי. אתם צריכים להיות 'קובעי עתים לתורה', ועדיף שאכן תעשו זאת. וכדאי שתפסיקו לפטפט בבית-הכנסת ולדבר את כל הסוגים של לשון-הרע וליצנות על אנשים ברחוב בגלל שזה נראה שהם מדי חרדים [לְשׁוֹן מְדַבֵּרֵת גְּדֻלוֹת, תהלים פ"ב, ור' ס"ח ס"ו מ']. רצוי שתזהרו. ורצוי שתפסיקו את טיסות-הטיוילים מארץ לארץ לבר-מצוות ולחטונות ולכל מיני דברים שבאמת אינכם צריכים ללכת לשם. עדיף שתתיישבו ותנסו להתפטר מהאובדרפט, ותנסו להתפטר מהחוב שלכם לבנק, מכיון שהחובות האלו הם הכי מסוכנים. אם אתם חייבים לגמ"ח או שיש לכם חוב ליהודי פרטי, יהודי חרדי, שבמקרה הגרוע ביותר הוא ימחל לך – בסדר. אבל ברגע שאתם מתעסקים עם הבנק וכו' וכו' אתם בצרה גדולה, בעיה גדולה! אז אני מציע שתזרקו את דרכי החיים הגויים, ותחזרו להיות יהודים-אמיתיים בצורה שהיהודי אמור להיות. תחזרו ללימוד שלכם, תחזרו לתפילות שלכם עם כל הלב והנשמה. תחזרו לאידישקייט האמיתי. תחזרו אל ה' [ויאל ב': 'שָׁבוּ עָדֵי כָּל לְבַבְכֶם'].

הרבה מכם צוחקים על חסידי ברסלב מפני שהם אוהבים לעשות התבודדות, אבל התבודדות זה אחד מהדברים הבסיסיים שיהודי צריך לעשות. הוא צריך פשוט לדבר אל השם. הוא צריך פשוט להתקרב אל השם [קְרוֹב ה' לְכָל קְרָאֵיו לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאָהוּ בְּאֵמֶת...]. היו ערים לכך שהקב"ה יודע כל תנועה שהאדם חושב לעשות אפילו לפני שהוא עושה זאת בפועל [ירמיהו ל"ב י"א]. ה' יודע את תחושותיו העמוקות ביותר של האדם למרות שאנשים מרגישים שהם לגמרי מבודדים [ר' אגרת הרמב"ן, ושו"ע או"ח ס' א' ברמ"א]. הוא יודע כל מחשבה וכל מעשה וכל רצון של האדם.

או לכן הייתי מאד מציע שתזרקו את הספרים שלכם שהם 'טרייף', [משנה ברורה סי' ש"ז ס"ק ס"א, ע"ש], ואת המגאזינים שלכם שהם 'טרייף', והייתי גם מציע שתזרקו את הבגדים שלכם שהם 'טרייף', ואת מקומות האכילה ה'טרייף' שלכם. אפילו שיש להם הכשר, בכל אופן הם טרייף, כי לשבת במקומות האלה ולזלול במקומות האלה, ולאכול בצורה זוללנית, אנשים, נשים, יושבים, צוחקים, מתבדחים [אבות ג' י"ב, א' ה'], וכן הלאה, זה יותר גרוע מאשר 'האוכל בשוק' [קידושין מא.]. מפני שזה מקום של בידור מרוקן מתורה. זה כמו שהקאתם על השולחן [זולל וסובא, אבות ג' ג.]. ואל תשכחו שאוכלים במסעדה רק ממש בליט-ברירה. כאשר אתם מוצאים את עצמכם במקום זה ואתם במצב-חירום מפני שאין לכם אוכל ולא חנות מכולת ולא שום מקום לאכול ואתם מרגישים חלשים מרעב, אזי לא תהיה לכם ברירה רק לחפש מסעדה שהיא 'היימיש' (מוכרת), ושהיא בדרך צניעות, ושזה באמת כשר, אבל כל זה מאד קשה למצוא היום.

עם ישראל! סוף הזמן כפי אנו מכירים את זה מתקרב מאד [יחזקאל ז']. אנחנו מרגישים רק קצת מן הצרות שממתנים לנו. אם אתם סבורים שזה היה רע עד כעת – זה הולך להיות גרוע עוד יותר. וזה לא אומר שאנחנו נעבור נסיונות דומים למה שעברנו. זה יהיה קשה עוד יותר. ורק אלו שקרובים לה' יהיו מסוגלים לעבור את זה – מפני שהם לא יהיו בפחד. הם לא יפחדו – מפני שהם יהיו כל כך שמחים שאנחנו כל כך מתקרבים אל הגאולה השלימה שזו האמת הגדולה ביותר [כי יסו בו...].

יהודי אמריקה, תצאו מקהות-החוששים שלכם. אתם עומדים לעבור נפילה גדולה! זה עומד להיות נפילה ענקית. אמריקה כבר גולשת מטה [ישעיה סופ"ב]. אל תשקרו לעצמכם. אם לאחרונה עשיתם משהו 'גדול' בשוק המניות – אז בקרוב השוק הזה עומד ליפול. וכל הכסף הזה שלכם עומד ליפול. אתם עומדים להיות בצרה גדולה. הרבה יהודים כבר בצרות באמריקה, ואם אתם סבורים שהכתבה במאגזין הגיו יורק פוסט היתה רעה – תחכו. אתם אפילו לא תופסים שישנה אנטישמיות בכל מקום. זה לא כמו שזה היה. אתם לא יכולים כעת להכנס למשרדו של ראש-העיר ולומר: "זאת חוצפה!" והוא עומד לרוץ מיד לעזור לכם. בשום אופן לא ולא [מלאכי ב' ט.].

הדברים משתנים, והם משתנים בקצב מהיר [עקד"מ להגרא"ו]. לכן אני מאד מציע שתקחו את עצמכם בידיים ומתחילים להשתחרר מכל קולקציות הפסולת שאספתם מסביבכם, ומגיעים אל האמת, להיות מסוגלים להגיע אל הגאולה השלמה. מכיון שאם אינכם עושים זאת – לעולם לא תעשו זאת. לא תעשו זאת לעולם – מפני שלא תהיו מסוגלים לעשות זאת. לא תהיו אפילו מסוגלים להבין מה זה אומר להגיע אל הגאולה השלימה. אתם לא תבינו מה זה אומר להיות 'בני חורין' [אבות פ"ו], לעולם לא תהיו מסוגלים להבין זאת. אם אתם לא מבינים את זה – אתם לא יכולים לעשות את זה מכיון שאתם לא מסוגלים להעריך את זה. אתם תגיעו ואתם תיעלמו מעצמכם – מפני שלא תוכלו להיות חלק של זה [ר' דניאל 2 פרק 84].

עם ישראל! אני מדבר ברצינות, מאד ברצינות. הזמן הגיע [בָּאָה הַעֵת... יחזקאל ז' ע"ש]. אנחנו מגיעים אל הסוף [כלו כל הקיצין... ועי' זוה"ק שמות יז. 'אמר רבי יוסי אי יתיר ושתעבדון לא על פום גזרת מלכא הוא אלא על דלא בעינן למיהדר לקבליה, ור' שם במתמ"ד, ועדיף היה שתקחו פעולה ותעבדו ביחד [בַּעֲבָדָה יִצְיָלָךְ קְבוּצִיךְ, עי' בית הלוי ר"פ וישב].

אני רק רוצה לומר לכם, לכולכם, כל עם ישראל, שמה שאני אומר זה אמת. יותר ויותר טרגדיות, טרגדיות עצומות ונוראות 'על הדרך' – עד שתתעוררו. וככל שאתם מתעוררים מהר יותר – זה יסתיים מהר יותר [בַּעֲגָלָא וּבְזַמְנֵן קְרִיב, ר' אש"ל להגרא"א פ"א אות ה']. אבל אם אתם 'סוחבים את הרגלים' ולא רוצים לקלוט – אז זה הולך להסתבך' זמן ממושך יותר. אבל השם יציל כל נשמה יהודית, כל אחת [עמוס ט' ט.], כל נשמה שהיתה בהר-סיני [ישעיהו כ"ז י"ב: 'אַתֶּם תִּלְקְטוּ לְאַחַד אֶחָד בְּנֵי יִשְׂרָאֵל']. זה יכול לקחת מעט יותר זמן מפני שאתם עובדים נגדו, אבל אם אתם מפקינים לעבוד נגד השם ואתם מתחילים להתבונן ולתפוס מה הולך כאן – אזי תוכלו להגיע לזה מהר יותר.

אני מתחנן אליכם, אני מתחנן לכל היהודים, אל החרדים השקועים כה עמוקות בעגל הזהב עד כדי כך שהם אינם מסוגלים לצאת מהבלאגן הרוחני שלתוכו הם הכניסו את עצמם. הם כל כך שקועים בגשמיות עד שהם לא יכולים איך לצאת מזה, איך לשבור את הקליפה הזו ולצאת מזה [לְאִמְרוּ לְאֶסְרִיִּים צְאוּ... ישעיה מ"ט ט', ור' בזה"ק פקודי רלג: עה"פ 'אל גינת אגוז']. אני מתחנן אליכם: 'תפרצו ותצאו!' [ר' דברי הגר"א על מאמר 'על כן יאמרו המושלים'] תשברו ותצאו מן הגשמיות – ותבואו רק אל הקדוש ברוך הוא. תקרבו. תשחררו את עצמכם מכל הפסולת המיותרת [ר' ברכות פ' הרואה ג'ו': 'ג' מעין עוה"ב...], כל הכובד של הגשמיות וכל ההישענות המוטעית שלכם על האנושות [ישעיה ב': 'חֲדָלוּ לָכֶם מִן הָאֱדָם... כִּי בְּמָה נִחְשָׁב הוּא...'] ותחזרו אל הקדוש ברוך הוא!

חלק 24:

הטרגדיות האלו נשלחו אלינו מן השמים

כ"א שבט תשע"ד

אוי ויי... גאט אין הימעל!... (ה' בשמים), גאט אין הימעל!... מה יהיה? מה הולך להיות? טרגדיה על טרגדיה על טרגדיה... [יחזקאל ז' כ"ו] הטרגדיות מכות את הצעירים ואת החלשים, את הזקנים ואת הנכים, וסתם את היהודי הממוצע [ר' אוהחה"ק פ' משפטים על הפסוק 'כי תצא אש'].
אוי, אוי, אוי... מה עוד אני יכול לומר? מה עוד אני יכול לומר? איך אני יכול להתחנן אליכם עם ישראל? איך אני יכול להתחנן אליכם לעשות תשובה? אתם סבורים שאתם כה "פרום" (חרדים, כשרים)! נכון, יש יהודים שהם 'פרום', אבל אותם היהודים שרואים את עצמם 'עהרליך', 'ערליכע יידן' (יהודים יראי-השם): לא כולכם אכן 'פרום'. יתכן שאתם שומרים שבת בצורה שאתם אמורים לשמור, גם זה לא כל כך בטוח. יתכן שאתם שומרים 'כשר' בצורה שאתם אמורים לשמור, וגם זה לא כ"כ מוחלט. אבל אינכם 'פרום'. אתם חושבים שאתם 'פרום' – אבל אינכם!

אינני מדבר לאלו המנסים מאד קשה לחזור אל האמת, לשוב אל הדרך כפי שזה היה באירופה ובארצות-ערב, היכן שהיהודים היו מנוודים מאד, והיה להם את הקהילות שלהם ללא שום השפעה חיצונית מן הגוים [הָן עָם לְבָדָד יִשְׁפָן וּבְגוֹיִם לֹא יִתְחַשְׁבּוּ, ר' פרק 11 בסידרה זו], היהודים באירופה שחיו בשטעטלאך (בעיירות היהודיות), שנצמדו אל הרבנים שהיו גדולים, היו ענקיים. אני לא מדבר אליהם. הם כמעט נכחדו.

אני מדבר על היהודי הממוצע, היהודי הרגיל. 'היהודי הממוצע' – הוא זה שהולך להציל את עם-ישראל, מפני שמעולם הוא לא היה 'ממוצע'. הוא תמיד היה הרבה יותר גדול מאשר ממוצע, הרבה יותר נעלה מאשר הממוצע. מפני שהיהודי הוא תמיד הרבה יותר גדול מאשר כל סוג אחר של בן אנוש [בְּרִים כ"ו י"ט]. וזוהי הסיבה מדוע אדום הוא כ"כ מקנא ביעקב, מדוע עשיו מעולם לא היה מסוגל להשלים עם יעקב [קָשָׁה כְּשָׂאוֹל קָנְאָה... שיה"ש ח' ו].

אבל כעת, יהודים יקרים שלי, אחיי היהודים, בבקשה, בבקשה, הקשיבו לי שוב: אתם עומדים לראות טרגדיות רבות עוד יותר מאשר ראינו בשבוע הזה [פר' בהוקותי]. דברים לא-רציונלים ובלתי-נתפסים התרחשו ואף יתרחשו בעתיד, השם ישמור. [לכן הנני יוסף להפליא את העם הזה הפלא ופלא... / ישעיהו י"ט] אלפי אנשים, עשרות אלפי אנשים, מליוני אנשים, הזמינו אנשי-מקצוע לבתייהם להדביר את הבית עם כל סוגי הכימיקלים בכדי להתפטר מחרקים ומכרסמים בלתי רצויים. אף אחד לא מת מזה! זה לא הופיע בשום עיתון שמישהו מת מזה. איך זה יתכן אם כן שהילדים האלה וההורים כל כך נפגעו מזה? איך זה יתכן שחלקם נפטרו מזה, ה' ישמור? איך זה יתכן???

שנים-על-שנים אנשים משתמשים בגז לחימום, לבישול, למה שאתם רוצים. כן, פה ושם שמענו על מיכלי גז שהתפוצצו, אבל לא קרה משהו מעבר לכך. איך זה יתכן שכעת משפחה שלמה נמחקה לאחר שטכנאי הגיע ובדק ומצא שהכל בסדר, בלי שום בעיה? איך זה יתכן? ברור איפוא שכל הטרגדיות האלו שראינו לאחרונה, והזכרתי רק שתיים מהן, היו מסר שנשלח מן השמים! [לאות ולמופת, דברים כ"ח].

אנחנו רואים כל כך הרבה דברים מוזרים בעולם הזה, מנחשולי צונאמי עד סופות-טורנאדו עד סערות-הוריקן, אבל כל אסונות הטבע הללו הם הרבה מעבר לנורמה. זה הרבה הרבה מעבר לכל מה שהכרנו בעבר, והעולם בהלם מזה, אבל עדיין לא מספיק בהלם מזה [ר' חפץ חיים במאמר 'בית ישראל' פרק י'].

היהודים, אנחנו היהודים, רואים טרגדיה אחר טרגדיה, אם זה באמריקה או בארץ ישראל, או בכל מקום בעולם. אנחנו רואים טרגדיות עצומות אחת אחר השניה. הרבה מהם פגעו בילדים, הרבה מקרים בנשים לאחר לידה, ועדיין אנחנו לא שמים לב [זתבצר בו ולא ישים על לב... / ישעיהו מ"ב כ"ח]. אנחנו פשוט מתנערים מזה, כמו אחד מכל שאר הדברים האלה.

ובודאי שהעולם מקבל מסר מן השמים כאשר מדי יום ביומו אנחנו רואים מלחמות אכזריות ועקובות מדם בכל קצוות העולם, והתפרעויות אלימות וקשות מכות ערים רבים בעולם. בכל יום אנו רואים שחיסות וטבח של אנשים, נשים וילדים, ובמיוחד מצבורי גוויות של ילדים שהומתו בגאון. מומתים בגאון! מזכיר לכם משהו? הם צוברים את הגופות של הילדים והנשים כך שאתם יכולים לראות את האלימות האיומה והקשה, האכזריות הנוראה והברוטאלית של אלו הלוחמים בסוריה. ואף אחד לא יודע בבירור מי עשה את זה, אם זה המורדים בממשלה, מפני שהם כולם אנשים אלימים, אכזריים וחייתיים. זה דבר רגיל בשבילם לערוף את הראשים של שונאיהם. האם זה לא חייתית? האם אין זה פרוע ואכזרי? יכולנו לצפות זאת מהעמים הפרימיטיביים בג'ונגל הגרוע ביותר [ועיר פרא אדם ילד, איוב י"א], אבל אלה השכנים שלנו. אלה שכנינו ובני הדודים שלנו, הדודנים בני הדוד ישמעאל [משא בערב, ישעיהו כ"א י"ג].

ה' עושה את העולם למקום כל כך הרבה יותר מבעית מאשר זה היה אי פעם. פעם אנחנו סברנו שהשואה היתה הדבר המפחיד ביותר שיכל היה להתרחש אי פעם [רש"י עה"פ למשל ולשנינה, דברים כ"ח ל"ז], אבל אנחנו רואים 'שואה' שמתרחשת בעולם בכל יום ויום. מדי יום ביומו אנחנו סובלים משואות גדולות ומשואות קטנות, אבל האלימות היא דבר בלתי-יאומן, ועדיין האנשים רצים, או יותר נכון טסים, לשווייץ או לכל המקומות האחרים באירופה בכדי ליהנות מהחופשות שלהם.

כאן בישראל, כאשר מגיע האחד ביולי, שזה היום הראשון לחופשה שלהם, מחצית מהמדינה טסים לחוץ לארץ, לאמריקה, אוסטרליה, הודו, תאילנד, ובודאי אירופה וכו' וכו', בגלל שהיהודים פשוט לא מסוגלים להיות במקום אחד. הם צריכים ליסוע וליסוע וליסוע. ובשביל מה? בשביל הבידור? לראות את מה? הם נוסעים לראות עוד מוזיאון, עוד אתר היסטורי. וכמובן לקניות, לעשות 'שופינג' [אתרי לבבכם ואתרי צניצכם...].

אני עוד יכול להבין את החילונים שהראש שלהם לא מלא במשהו מדי-רציני, בדרך כלל, שהם נוטלים חלק בפעילות כה-שטחית [קהלת א': 'הבל הבלים']. אבל החרדים? מה זה נותן לכם? מה זה כבר נותן לכם? זה ממש ממש לא צניעות להסתובב בכל המקומות האלו מבלי שום סיבה רק בשביל ל'כייף' את עצמכם. וכמה חרדים נמשכים לכל הסוגים של האטרקציות של המקומות האלו אפילו שהטיול הוא במסגרת 'חרדית' לגמרי? וכמה נשים הולכות לעשות סקי על הקרח? הרבה! והרבה מהנקראים 'בחורים חרדים' לא רוצים בחורה שלא יודעת מה זה סקי!

אוי. אוי. אוי! טוב, אני אומר לכם ישירות. אם אתם לא משתנים - עומדות להיות יותר ויותר טרגדיות, השם ישמור! יותר ויותר קשיים, ה' ישמור [ומצאנו רעות רבות וצרות... / פר' וילך]. ובסופו של דבר, רק אותם היהודים שלקחו את המסר ישירות לליבם ובאמת שינו את דרכיהם - הם עומדים לקבל משיח-צדקנו. אתם מקבלים אזהרות ברורות! אזהרות שנוגעות עד הלב ועד הנשמה, התרעות שאמורות להסיר ולהוריד את המסך הנורא של הגשמיות, שזו המחיצה המפסקת בינינו ובין הקדוש ברוך הוא [עזרת הלב]. ברגע שהמסך הזה התפרק - אזי אנחנו יכולים להתקרב מאד אל הקדוש ברוך הוא, ולאשש את עצמנו שאנחנו ראויים להכנס לעולם-הבא של משיח צדקנו [ר' ישעיהו פרק כ"ח]. וכל אלה שזוכים להגיע לרמה הרוחנית הגבוהה הזו, שהיא אכן בהשג יד של כל יהודי אמיתי, להבין ולהשיג את ידיעת ה' וקרבתו, ולהשתנות על ידי עשיית תשובה מושלמת - אזי מצפה לכם העתיד המפואר ביותר. אבל אם אינכם משתנים ואינכם עושים תשובה שלמה - אזי הגיהנום יהיה 'גן עדן' בהשוואה למה שאתם הולכים לקבל [צפניה א' ט"ו: 'יום עברה היום ההוא... / ע"ש. ור' עמוס ה' י"ח].

תוספת ממוישרה ביום ו' כ"ג שבט:

אני יושב על הארץ ושופך דמעות רבות על כל קרבנות-הטרגדיות של השבוע האחרון ובמיוחד אני מתפלל עבור רפאל יצחק אייזיק בן מיכל, וחיים מיכאל שלמה בן מיכל. אני מתחנן אל ה' לשלוח להם רפואה שלימה מן השמים בגוף ובנפש בתוך שאר חולי ישראל, ואני בוכה על הצדיק הגדול רבי יעקב גלינסקי זצ"ל שהיה אחד מן הגשרים האחרונים בינינו, היהודים של הדור הזה, ובין הדור הגדול שהיה לפני מלחמת העולם השנייה, אבל אני גם כן בוכה ומתייפה עבור הקרבנות העתידיים, הקרבנות הטהורות שיוקרבו בכדי להציל את עם ישראל מכיליון וחורבן [ר' דרשת הגר"ח וולאז'ין בסו"ס נפה"ח].